

A „Csoki Erdőtől” az Év Erdésze címig

A NYÍRERDŐ Zrt. Hajdúhadházi Erdészetének munkatársa, Nagy Lajos nyerte az Év Erdésze verseny 2024-es országos döntőjét. Az Egererdő Zrt. által szervezett megmérettetésen húszan vettek részt, az írásbeli feladatok helyszíne a Mátrafüredi Erdészeti Technikum és Szakképző Iskola volt, a terepi versenyszámokat pedig a gyöngyössolymosi Szalajka-ház körüli erdőkben bonyolították le. A mátrafüredi alma mater egykori diákja 23 éve szolgálja a Tiszacsege környéki állami erdőket.

• *Hogyan indult a pályaválasztása?*

Tiszaszederkényben születtem, ahol egy emeletes, kertes házban laktunk a nagyszüleimmel. Szüleim a Tiszai Vegyi Kombinátban dolgoztak, így a nagyszülők rám és a két húgomra gyakran vigyáztak.

A „Csoki Erdő” meséjén nőttünk fel, ugyanis nagyapám az ÉSZAKERDŐ Zrt. kerületvezető erdésze volt. Mindig azt mesélte, hogy megyek a „Csoki Erdőbe”, ahol csoki rönköket termeltek, és csoki csemetékét kapáltak, azaz a mesében tulajdonképpen a munkáját mesélte el. A zsebéből pedig mindig előkerült egy-egy Sport szelet. Így, amíg az osztálytársaim hozták a menő, sportautós matchboxaikat, nekem már akkor is dobozos UAZ és Lada Niva kisautóm volt.

Abban az időben a sörétes puska a fogason lógott, amiben óráig tudtam gyönyörködni. Nagyapám később gyakran vitt magával az erdőre vagy hó végi elszámolásaira az erdészetre. Ebben a közegben nőttem fel, és így nem volt nehéz a pályaválasztásom. Vadász és erdész lettem.

1996-ban kezdtem meg a tanulmányaimat az akkori Vadas Jenő Erdészeti Középiskola és Kollégiumban, ahol er-

désztechnikusként végeztem, 2001-ben. 45-en kezdtünk, és 22-en végeztünk technikusként. Nyári gyakorlataimat az ÉSZAKERDŐ-nél a Tiszatarjáni kerületben, a Mezőcsáti Csemetekertben, valamint az Olaszliszcai fűrészüzemben töltöttem.

• *Hol tudott elhelyezkedni?*

Az ÉSZAKERDŐ Zrt.-nél akkor nem kerestek munkatársat, és így a NYÍRERDŐ Zrt.-hez kerültem, aminek hihetetlen története van. Az osztályfőnököm, *Urbán Imre* nagy tájfutó volt. Mindig oda mentünk osztálykirándulásra, ahol tájfutó verseny volt. Így jutottunk el Baktalórántházára is, ahol kaptunk egy NYÍRERDŐ-s csomagot, benne kiadványokkal, ismertetőkkal és ajándékokkal. Édesanyám ezt a papírcsokót elvette, és pont amikor végeztem, akkor meg is találta egy takarítás alkalmával.

Ezen volt az erdőgazdaság címjegyzéke, a szülőfalumhoz legközelebbi Tiszacsegei Erdészet címevel, ahova el is mentünk próba-szerencse alapon. Pont szükségük volt a közfoglalkoztatottak mellé egy beosztott erdészre, de a központ jóváhagyása is kellett. Nyíregyházán szeretettel fogadtak, és beosztott erdész lettem. Így kerültem Dél-Borsod-

ból a Tiszántúlra, Hajdú-Biharba. Aztán 3 hónap múlva megüresedett egy kerületvezetői erdész állás, és az Ohati kerületnek lettem az erdésze szűk húsz évesen. Egy nagyon szép kis 450 hektáros kerületem lett az egyeki és tiszacsegei határban, ami azóta bővült a hortobágyi, újszentmargitai állami erdőkkel, így közel 1300 hektárra nőtt.

Az Egyek-Félhalmi erdészházba költöttem, ahol volt istálló is, ezért jószág-tartásba kezdtem. Mire észbe kaptam, számtalan baromfi, egy fias koca, 10 hízó, 30 juh, egy tehén a borjával és két nóniusz kanca dübörgött az ólban. Jelenleg csak szarvasmarhát tartok, 15 tehenem van.

2004-ben az erdészetet a hajdúhadházihoz csatolták, a területrendezések során a kerület szíve Tiszacsege lett. Mikor 2009-től egy fagyártmányüzemet is vezetnem kellett, kérvényeztem a régi irodaépület lakássá alakítását és részemre való kiadását, mert a kerületet és az üzemet hatékonyan ellátni így tudtam, ezért Tiszacsegére költöztünk.



Nagy Lajos a rendezvénynek helyszínt adó Mátrafüredi Erdészeti Technikumban végzett



Az idei országos döntő dobogósai az eredményhirdetés után (b.: Donkó Ferenc, Nagy Lajos, Wieszt András)



Nagy Lajos 2023-ban és 2024-ben is megnyerte a területi válogató versenyt, de tavaly 4.helyen végzett az országos döntőben

Időközben a helyi vadásztársaság tagja, majd titkára is lettem. Szakírányítóként is tevékenykedem, de mára csak pár régi ügyfelet hagytam meg, hogy ezirányú felkészültségem megmaradjon.

• Volt mentora az iskolában és a szakmában?

Mindig szeretettel gondolok szakmai tanáira, elég eleven diák voltam, ezért ők nem biztos, hogy így vélekednek rólam, de az óráikon figyeltem. A szakma jóval tágabb, mint amennyi tudást az iskolából magunkkal hozunk. Hiába végzi el valaki a technikumot, a tájegységre jellemző termőhelyek csínyját-bínját a helyi öregektől lehet megtanulni.

2016-ban 84 évesen hunyt el a nagypám. Mindig az volt az első kérdése, ha meglátogattam, hogy mi újság a kerületben. Rendszeresen elmeséltem neki, hogy most éppen véghasználat zajlik, első kivitel vagy éppen pótlás. Mindig volt hozzáfűznivalója.

Egy nemesnyár ültetés alkalmával megjegyezte: „Ügvelj, fiam, az emberekre, a gépész mély gödröt fúrjon, a csemete körül a talaj jól meg legyen tömörítve, mert a bőjti szelek ki fogják forgatni őket”. Nagyon sok kollégát felsorolhatnék, de úgy gondolom, mindenkitől tanultam valamit. A versenyre Halmos Zoltán igazgatónk készített fel, neki is sokat köszönhetek.

• Mennyire volt szoros a verseny?

Nem követtem a pontozást a terepi feladatok közben. A tesztek eredményeit megtudtuk még aznap este, ahol kiderült, hogy Donkó Ferencnek, a NEFAG Zrt. képviselőjének 217 pontja van, míg nekem 198 volt. Ez nem tűnt nagy lemaradásnak. A teszt meglepett – ez volt a harmadik versenyem – mert eddig min-

dig hasonló kérdések voltak, de most egy igazán nehéz teszt volt.

Első rajtszámot húztam, így másnap délre végeztem is. Többen jöttek oda, hogy 1000 pont felett csak én vagyok, de még jó páran nem fejezték be a versenyt, viszont a felismerés feladat pontszáma még nincs hozzáadva végső eredményhez. Végül, mint kiderült, 1172 pontal nyertem.

• A verseny feladatai mennyire fedik le vagy mutatják be az egész szakma komplexitását?

Lefedik és ki is egészítik. A kerületvezető erdészeknek például nem a napi rutinjuk állományt leírni. Ez erdőtervező kollégák dolga. Bár ezt a versenyszámot első helyen hoztam. A géptan is ilyen, nem feltétlenül gépészkedik az erdész, de ha a csemeteültető gép nem nyit elég mély barázdát, tudnia kell, hogyan állítson az eszközön. A teszt fahasználatból, erdőművelésből, gazdasági jogból, erdőrendezésből, térképészetből, természetvédelemből, vadgazdálkodásból és géptanból állt össze. Mindegyikhez értenie kell egy erdésznek.

• Milyen érzés volt az egykori mátrafüredi alma materben megtudni az eredményt?

Meghatódtam, és nem is nagyon tudtam megszólalni. Csak annyit mondtam, hogy egy egyszerű erdész vagyok a Hortobágyról. Annak örülök, hogy a NYÍRERDŐ Zrt. fennállásának 30. születésnapjára értem el ezt az eredményt. Másnap kimentem a temetőbe, és vittem nagypám sírjára egy tölgyfaágcsokrot. Az ő emléke fűtötte bennem a versenyszellemet.

• Mit gondol az erdészek jövőjéről? Jövőbeli feladatairól?

A klímaváltozás hatása nagyon érezhető, egyre kitolódnak a szélsőségek, vagy kevés vagy nagyon sok a csapadék, egyre gyakoribb viharok, új károsítók és invazív növények jelennek meg, de sorolhatnám tovább az erdő „ellenségeit”. A szikeseiken egyre több felnyíló erdőt kell kezelni miattuk. Ilyen, az erdő létét befolyásoló tényezők között kell megtalálnunk az ökológia és az ökonómia egyensúlyát.

• Lehet, hogy lesz még erdész a családban?

Nagymamám azt mondta, hogy „erdész feleségnek születni kell”. Több mint két évtizede élek boldog kapcsolatban a feleségemmel, aki eddig jól tűri a hivatás-



A Hajdúbadbázi Erdészeti patinás iroda-épülete

sal járó nélkülözéseket. 14 éves a nagylányom, kilenc éves a kisfiam és van egy 8 hónapos kislányunk. A fiam zöld ruhán kívül mást nem hajlandó felvenni, talán innen fog folytatódni a mese...

Seres Szilvia

kommunikációs munkatárs, OEE

Fotók: NYÍRERDŐ Zrt.,

EGERERDŐ Zrt., Nagy László